

ת"פ 12290/05/14 - מדינת ישראל, משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד אחמד אל דחל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 12290-05-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבו סבית(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות-
שלוחת רמלה ע"י עוה"ד שלי היאט

המאשימה

נגד

2. אחמד אל דחל (עציר)

הנאשמים

הובא על ידי שב"ס
ע"י ב"כ עוה"ד הרצל יוספי

גזר דין לגבי נאשם 2

1. כנגד הנאשם שבפני, אחמד אל דחל (להלן: **הנאשם**), ונאשם נוסף בשם סאלם אבו סבית (להלן: **סאלם**) הוגש כתב אישום המשותף לשניהם. בעניינו של סאלם, כתב האישום תוקן והנוסח המתוקן אינו רלוונטי לנאשם שבפני. לעומת זאת, הנאשם שבפני הודה בכתב האישום כלשונו ולכן בגזר הדין הנוכחי אתייחס רק לכתב האישום המקורי.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.5.14, בשעה 00:24, נהגה המתלוננת ברכבה מסוג סובארו B3 (להלן: **הרכב**) מכיוון מצליח לכיוון מודיעין בסמוך לצומת נשר (להלן: **המקום**). עם הגעתה לצומת עם רמזור, התפרצו לנתיב נסיעתה סאלם ואדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: **האחר**), חסמו את נתיב נסיעתה תוך שהם מנופפים בידיהם ודופקים על הרכב. האחר, פתח את דלת הנהג ברכב, אחז במתלוננת בידה והשליך אותה אל הכביש מחוץ לרכב ובכך נגרמו לה שפשופים מדממים בשני מרפקיה.

3. כמו כן, ניסה האחר למשוך את תיקה האישי של המתלוננת מידיה, אך זו לא הרפתה שכן חששה להיוותר ללא מכשיר הטלפון במקום. בנסיבות אלה, פנה סאלם לאחר בבקשה שיניח למתלוננת וכי יבחין בחבלותיה וניסה להכניסה בכח חזרה לרכבה, אך המתלוננת החלה להימלט מהמקום בריצה לעבר מונית שנקלעה למקום (להלן: **המונית**), תוך שסאלם רודף אחריה והיא קוראת לו להניח לה. משכנסה המתלוננת למונית, ניסה סאלם לשוחח עם נהג המונית, אך זה נסע מהמקום. לאחר מכן, כנסו סאלם והאחר לרכבה של המתלוננת ועזבו את המקום.

4. בהמשך, בשעה 11:00 או בסמוך לכך, בתחנת דלק ברחוב קלאוזנר ברמלה, פנו הנאשמים אל אדם שעובד כנהג גרר (להלן: **נהג הגרר**), בבקשה לגרור את הרכב בתואנה כי מדובר ברכבם והכוונו אותו למקום המצאו של הרכב בכביש 40. נהג הגרר חשד כי מדובר ברכב גנוב שכן הנאשם וסאלם נהגו ברכב באמצעות חולצותיהם ולא בידיהם החשופות ולכן הזעיק את המשטרה לרחוב קלאוזנר אליו נגרר הרכב.
5. בנסיבות המפורטות לעיל, הגיעו שוטרים לרחוב קלאוזנר בשעה 11:20 ואיתרו את רכבה של המתלוננת כשהנאשמים בסמוך לו. בעת שהבחינו הנאשמים בניידת המשטרה, התפצלו ופנו כל אחד למקום אחר, אך נתפסו. רכבה של המתלוננת הותר כשמערכת ההתנעה מפורקת וחוטי החשמל גלויים.
6. בעקבות הודייתו של הנאשם בעובדות שפורטו לעיל, הוא הורשע בביצוען של העבירות הבאות: גניבת רכב בצוותא לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן חבלה במזיד ברכב בצוותא לפי סעיפים 413ה ו-29(א) לחוק העונשין.
7. כחלק מהסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, המאשימה הסכימה להגביל את עתירתה לעונש למאסר בפועל של תשעה חודשים בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. במועד הצגת ההסדר, ביום 12.5.15, נאמר על ידי בא כח המאשימה שההסדר נעשה בשים לב לנסיבות האישיות של הנאשם ולעובדה שביום 30.3.15 גזרתי על סאלם עונש מאסר בפועל של שניים עשר חודשים. כחלק מההסדר, לנאשם שבפניי ניתנה האפשרות לטעון לעונש באופן פתוח. המאשימה טענה שיש לאמץ את הגבול העליון של ההסדר, קרי תשעה חודשי מאסר בפועל, ואשר לוקח בחשבון גם את הפער שבין הנאשם לבין סאלם בביצוע העבירות נשוא כתב האישום וגם נותן ביטוי לחומרת מעשיו של הנאשם.
8. בשלב הטיעונים לעונש, המאשימה הציגה את הרישום הפלילי של הנאשם ואשר כולל הרשעה אחת קודמת מבית המשפט לנוער ברחובות מיום 14.3.16, בגין עבירות של קבלת דבר במרמה וגניבת רכב ונדון למאסר על תנאי ולהתחייבות כספית.
9. בא כח הנאשם הדגיש את העובדה שהנאשם אומנם עצור בתיק אחר אך ההליכים בתיק האחר טרם הגיעו לכדי סיום ועדיין עומדת לו חזקת החפות. כמו כן, טען כי לחובתו של הנאשם הרשעה אחת בלבד ושהנאשם מעולם לא נדון בעבר לעונש מאסר ממש מאחורי סורג ובריח. בנוסף, הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם שהינו יליד 1995, כך שבמועד ביצוע העבירות נשוא כתב האישום היה בן 18 וחצי שנים לערך ולכן עתר להסתפק בעונש של מאסר על תנאי.
10. התקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ואשר מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות העובדה שאינו יודע קרוא וכתוב, נשר מבית הספר בגיל צעיר והתחבר לאוכלוסייה עבריינית. כמו כן, שירות המבחן התרשם שבעיותיו הנוכחיות סיכויי השיקום הינם מצומצמים וכי קיימת רמת סיכון להישנות

התנהגות עבריינית פורצת גבולות. על כן, שירות המבחן התרשם שהנאשם יתקשה להפיק תועלת מהמשך הקשר עמו ולפיכך לא בא בהמלצה טיפולית כלשהי בעניינו.

11. בגזר הדין שנתתי בעניינו של סאלם עמדתי על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שבוצעו על ידי סאלם ואשר זהות לעבירות שבהן הורשע הנאשם. כמו כן, קבעתי שמתחם העונש ההולם נע בין שישה ועד חמישה עשר חודשי מאסר בפועל (ראו פסקה 8 לגזר הדין בעניינו של סאלם מיום 30.3.15). לפיכך, לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני אשתמש במתחם שקבעתי בגזר הדין בעניינו של סאלם.

12. יש לציין שעל סאלם הושת, בנוסף למאסר בפועל של 12 חודשים, גם קנס בסך של 2,000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורתו וכן פיצוי למתלוננת בסך של 4,000 ₪. יוזכר, שסאלם היה נוכח באירוע עם האחר שבו נלקח הרכב מהמתלוננת תוך הפעלת כוח כנגדה על ידי האחר, בעוד שהנאשם לא היה נוכח באירוע זה. כמו כן, קיים פער בגילאים ביניהם וכן שוני מבחינת היקף העבר הפלילי (לסאלם רישום פלילי מכביד יותר וכן מבוגר יותר מהנאשם בתשע שנים). לפיכך, הקנס והפיצוי שיושטו על הנאשם יהיו קטנים יותר מאלה שהושתו על סאלם.

13. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: לקולא, גילו הצעיר של הנאשם ושהינו "בגיר צעיר", הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי, הפער בין הנאשם לבין סאלם בביצוע העבירות נשוא כתב האישום, טווח הענישה שעליו הסכימו הצדדים; לחומרא, העובדה שלנאשם יש הרשעה אחת קודמת בעבירה של גניבת רכב וכן העדר המלצה טיפולית מטעם שירות המבחן.

14. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 2.5.14 עד יום 15.6.14.

ב. עשרה חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו הנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1, בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.8.16 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 1,500 ₪, או שבעה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה

תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.9.16 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד. למען הסדר הטוב יובהר, שתקופת המאסר חלף הקנס, היה והקנס לא ישולם, יהיה במצטבר לתקופת המאסר שהוטלה לעיל.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ו, 14 יוני 2016, במעמד הצדדים.